

ДІЛО

Видавництво Спілки „Діло“.

Львів 28 падолиста 1917.

З банківських кругів пишуть на це: Наш цілий край, а зокрема наші господарі терпіли досить велику недостачу грошей до господарства; не було у нас капіталу оборотового для університета.

Через недостачу грошей господарство не розвивалося, господарі попадали в лихварські довгти.

Тепер, коли хвиляло у значної частині нації селянів найшлося більше готівки — чи то наслідком виплат за реквізовані коні, худобу, землю, чи за пашу, або чи за пільні продукти, які надані за високі ціни, чи за причинки військові — вдається ся декому, що наш селянин топить ся в грошиах і що він має тих грошей як за Богато.

Тимчасом так дійсно не єсть. Коли починається, що господар, по завданні коней, вовза, худоби і т. п., за що все буде мусити в четверо чи десятеро дорожче заплатити, то покажеться дуже часто, що йому ще немало бракує грошей до належності господарки. Не говоримо ж про те, що в господарство треба взагалі грошових вкладів на закупку живого і мертвого інвентаря, навозів і вкладів у всікі відповідні будинки. На се все треба грошей.

Тож є обов'язком нас всіх остерігати на цих селян, щоби той грош, який до іх рук приходить чи то за воєнні реквізіції, чи за причинки, чи за продамі плоди різних, — шанувати, щоби мали відтак на ужиток до господарства.

Щоби гроши не розходилися, щоби не були виставлені на небезпеку знищення, храдіжі, пожежі і т. п., треба гроши складати безпечно до банків на процент, найбільше до своїх фінансових інституцій, як „Креасів Союз кредитовий“, „Земельний Банк Гіпотечний“ і „Дістлер“ у Львові або „Руська Щадниця“ в Перемишлі, відки кожді хвиди сучасні можуть свою вкладку чи то в цілості нараз чи після вподоби частими підмиттями, — як лише буде треба ти гроши ужити.

Хто має довги, а має тепер готовий грош, повинен старатися сплатити довги, особливо ти, що найбільші, а іменно високоопріцтовані і такі, де віртель може захадити нараз заплати цілого довгу.

Такі довги треба старатися посплачувати. Лиш як платити нпр. жінка, а чоловіка немає дому, мешкай добре забезпечити ся (за порядкою досідників людей), чи довг дійсно належить ся, чи все не було що заплачено, і нехай відбере при плаченню вексель чи довжний скріпту і за жадає квиту на заплату. При тім треба бути остережним, щоби не заплатити до рук такої особи (нпр. жінки чи чоловіка), котра не має права за віртеля брати гроши і квитувати, бо потому міг би захадити управлінний віртель, щоби йому ще раз платити.

Хто має на своїх грунтах гіпотечну позичку сплатити піврічними невеликими ратаами (т.зв. амортизаційною позичкою) чи то в Банку Креасів чи в Земельному Банку, той повинен поплатити захеді рати і платити біжучі рати піврічні, щоб не росли відсотки проволоки, а прочу готівку, яку має зайву, вложити тимчасом до банків на процес, щоби не розтрачувалася і не пропала, щоби відтак кожді хвиди з кінцем вінні мати до своєї розпорядимости готовий грош покладний і його в великих високом і користям ужити. Не повинно ся сплачувати такою позичкою в цілості нараз, аби не тратити в своїх майна оборотного капіталу. Маючи вже готову гіпотечну позичку довготермінову, на котру вже понеслось при її затягненню кошти і котру можна в додігах малих піврічних ратах сплачувати, не було тепер порядно позуватися своїм готівкам на час, коли її найбільше буде потрібно. Сейчас з кінцем вінні (може вже в найближчім часі) буде

Виходить що-дня рано
крім понеділків.

РЕДАЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 18, П. пон.
Конто конт. шифр. 26.726.
Адреса тел.: „Діло—Львів“.
Число телефону 565.

Рукописи
редакції не повертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро Угорщині:	360 К.
чвертьрічно	10 —
піврічно	20 —
цілорічно	40 —
у Львові (без доставки):	
місячно	5 — К.
чвертьрічно	9 —
піврічно	18 —
цілорічно	36 —

в Німеччині:	
піврічно	20 — М.
цілорічно	40 —

За замову адреси
платити ся 50 с.

Ціна оголошень:

Статьї, відповіді, доказувальні
речі та ін. 50 с. з редакції
1. в. в піврічності 1:50, з редакції
2. в. в піврічності 2:50. Словесні
заявки та інші публікації. Оголошування
на роботу і навколо ніїї.

Одні примірники коштує
у Львові 12 с.
на провінції 14 с.

Начальний редактор: Д-р Василь Панайко.

„Десанексія Галичини“.

Львів, 28. падолиста 1917.

„Десанексію Галичини“ називає пос. д-р Герман Діяманд прилучене Галичину до Польського Королівства. На сю тему пише від нещастно — то в звільнені підписом, то під буквою (b) — статю за статєю в краківськім „Narzędzie“. Одну з них вреферували ми вчора; про інші хочемо отсіє згадати нині. Пос. Діяманд пише про „Stanowisko nasze w delegacjach“, переходить відношене окремих груп австрійського парламенту до справи прилучення Галичини до Польського Королівства й доходить до висновку:

„Десанексія Галичини є найважливішим з дотеперіших відомих вислівів війни. Чим вчасніше стане вони довершеним фактом, тим більша війська, що дальший хід війни свого висліду нас не позбавить. Коли загальне оголошене вмісту договорів осередніх держав з'єднило всіх, чий інтерес є суперечний з десанексією Галичини, задаче польських політків є голосно перед цілою Європою сказати, що воно на неї годяться, що кождий крок в їх напрямі відрізняється від інших інтересів підперстя, що своїх приятелей будуть відрізнати від ворогів їх становищем до десанексії Галичини“.

Таку заяву повинні на думку пос. Діяманд да зложить Поляки в делегаціях.

Обговорюючи становище парламентарних груп супроти „десанексії Галичини“, пос. Діяманд пише:

„Правда, самоозначене є безперечним святым правом кожного народу, правда, за се слово ведеться що страшна військова війна, але на скільки ходить о десанексію Галичини, о свободу переважаючої частини польського народу, о його незалежності, тоді те самоозначене залишається від інтересів інших народів.“ І далі: „Чи не насувається що в безоглядною конечністю думка, що високі клічі не тільки у народів і класів пануючих, але також у клясі і народів поневалених з тільки способами в боротьбі за свої національні інтереси за панування ского народу?“

Свята правда, пане Діяманд, що Ваша figura docel. „Самоозначене є державним святым правом кожного народу“ — говорите Ви і тими самими устами вважаєте „безперечним святым правом“ польського народу анексіоністів Української Східної Галичини, бо... би інакше стала ся би криада польським меншинам.

П. Діяманд так захопив ся ідеєю анексії української Східної Галичини на річ польської держави, що даром апелювати до його соціалістичної совісти. Він і п. Дашибінський — се тепер перші польські анексіоністи в відношенні до українських земель. Та чи вони думають, що ми справді дамо себе анектувати, що позволимо, щоби для наших дітей обязковим напівнайменним ім'ям було „Jeszcze Polska nie zginęła“?

За здобуте Познаня.

В тім самім „Narzędzie“ пос. Морачевський пише, що поголоски про з'єднане Галичини й Польського Королівства не мають реальної підстави і тому Поляки не повинні в такому легким серцем звірати ся програми з 28 мая 1917. На се йому п. (b) — доказуючи, що відомості про з'єднане Галичини з Польським Королівством мають реальну підставу — відповідає: 28 мая був доти добрий, доки вдавалося ся, що послужить до здобуття Познаня. З хвилею, коли показалося ся, що осягнена ся цілі не уможливить, треба собі утворити іншу можливість діяльності.“

велике запотребовані і подорожні гроши, бо тоді вчиниться значний рух при господарській відбудові краю. Хто буде тоді мати готовий грош покладний, буде могти його в дуже великою кількості ужити — на докупно грунту, вклади в господарство, купно худоби, інвентаря (ангарів від господарських), навозів і т. п., а тоді о грош буде дуже тіжко. Хто отже має тепер гроши, не повинен позуватися готівкою.

Гіпотечна козичка сплатити невисокими ратами не є ніяким тягарем, а проти цього се капіталь в майні господаря. Банкові не вільно жадати від держника скоріше сплати повічкою і держник має платити лише невеликі умовлені рати.

На рати гіпотечні немає мораторії і ті рати мають бутиплаченою що пів року.

Хто отже має готівку, повинен поплатити лише залеглі рати гіпотечні, сплатити високо опріцтовані довги і такі, де віртель має бути (по устанню мораторії) захадити нараз цілого довгу.

Однак гіпотечних позичок, які сплачуються в оғігінних невеликих ратах, не повинно ся сплачувати в цілості ані в Банку Креасів ані в Земельному Банку. Через таку цілковиту сплату позичкою позбавляється ся кождий поодинокий господар, село і цілий край оборотового капіталу, який є такий конечний до господарства. Без грошей, без оборотового капіталу, господарство нічіє, не розвивається, а господар падає відтак в руки лихварів. Деякі лихварі бояться ся, що і господарі можуть мати трохи грошей до обороту і хотіли б спонукати всікими способами, щоби наші люди позбулися ся того гроша і знов лішились без готівки, без ніякого капіталу оборотового.

Нехай же наш народ тепер збирє і шанує гроши, складаючи його на процент і безпечно в банках, щоби відтак кожді хвиди міг собі готувати підставу із ходінням спонукати всікими способами, щоби наші люди позбулися ся того гроша і знов лішились без готівки, без ніякого капіталу оборотового.

По вінні буде дуже тіжко о новий кредит і той буде паном, хто окрім грунту буде ще мати і готового покладного гроша як найбільше.

Сего бояться ся деякі наші економічні противники і бояться ся, щоби наші господарі не мали свого готового гроша до своєї розпорядності.

Українські Установчі Збори.

Компроміс в неунітариською демократію. Революція Українською Центральною Радою.

(Ф. К) Відень, 26. падолиста 1917.

„Угро Rossii“ в д. З. н. ст. падолиста у телеграмах в Київі повідомляє:

Українська й неукраїнська демократія погодилися в справі Українських Установчих Зборів. Рада привіла зброя отсю з революцією:

Слухаючи заяви Секретаріату Й на ново підчеркнуто необхідність єдності Федеративної республіки, Мада Рада, признаючи, що всі народи в Україні до самоозначення може бути висловлені тільки через Установчі Збори України і що таким способом виражена воля народів України буде погоджена з волею всіх народів, які заселяють Росію, висловленою через всеросійські Установчі Збори, й висловлюючи тверді переконання, що права народів України будуть у новій мірі за безпечені на всеросійських Установчих Зборах — переходить до чергових справ.

Національна свідомість

- вимагав, обезпечити си на жити в сповіді -
в VII. воєнною позичкою

тільки в

462 В
3—?

Львів, Руська 18. I. пов.

Карпатії

Українські Війкові З'їзди.

(Ф. К.) Відень, 26. падолиста 1917.

Перший Український Війковий З'їзд Західного фронту.

Нове Время в дн. 1. н. ст. падолиста у телеграмі з Головної Кватири повідомляє:

Закінчив ся Український Війковий З'їзд.

З'їзд приняв цілий ряд резолюцій. В одній із них висловлюється негативне відношення до постанови Тимчасового Правительства, яке не включило у склад України українських земель — губерній: Харківської, Харківської, Катеринославської й ін. З'їзд призначив необхідність як найскорішої українізації війкових частей й не гайного встановлення Тимч. Правительством уряду українського генерального секретаря для війкових справ.

При кінці засідання з'їзд перевів вибори до Окружної Ради, яка встановується.

Та сама часопись з того самого дня у телеграмі з Головної Кватири повідомляє даліше:

Верховного комісаря при Головній Кватири Станкевича відвідала делегація тільки що починеного Першого Війкового Українського З'їзу західного фронту, яка представила до

затвердження комісаря склад вибраного в'їзду комітету.

Делегація представила верховному комісару більшевицьку революцію, яка жадає, що би Центральна Рада, як представниця революційної української демократії, не ждучи тих чи інших кроків правительства, взяла справу заключення миру й начата мирівські переговори у своїх руках. Станкевич вказав делегації, що на скільких резолюціях ся є зважиком до державної зради, то може бути мова не про затверджене комітету, а про його арештоване, коли він за бажає вступити на дорогу й здійсненя.

Третій Український Війковий З'їзд у Києві.

Утро Россії з дн. 3. н. ст. падолиста у телеграмі з Києва повідомляє:

Відкрите З'їзду Українського З'їзу відбулося можливо торжественно. На Софійській площі був відправлений всенародний молебен. Зібралися богато українських організацій в флагами й плякатами. На один із них напись: „Не хай живе українська держава!“ Один пропор вівся в пам'ятника Богдана Хмельницького. Відбула ся парада війск.

Внутрішня війна в Росії.

Конець війни. — Тайні документи. — Автономія Бессарабії. — Міста в руках більшевиків. — Що діється в Духовіні?

СТОКГОЛЬМ. (Ткб.) (Співнене). На засіданні центрального видлу робітників дні 21. с. м., заповіт Троцькій оголошено тайни документів, яких зміст називає цинічним. Не під демо — сказав — сюю дорогою, яку вибрав Керенський. Керенський звертався до союзників з просьбами. Ми нашли лист, який се доказує, котрий ми оголосили. Мусимо скінчити війну, дальші переговори з союзниками відмінні. Коли натиск на західноєвропейські народи недостаточний, скріпимо його нашою політикою.

Керенський має бути при 11. армії, яку організує.

В Кишиневі мали проголосити автономію Бессарабії. В головній кватирі в Могилеві відбуваються важні наради. Бере також в них участь Церетелі.

СТОКГОЛЬМ. (Ткб.) Петроградська „Правда“ оголосила дальше тайни акти. Рос. амбасадор Ізвольський в тайні телеграмі з 26. лютого 1917 доніс, що правительство французької республіки бажає підчеркнути вагу трактатів, які заключено з рос. правителством 1915 р., щоби по війні управильники справу Царгороду відносили з бажаннями Росії, а бажає запевнити своїм союзникам війскові й промислові запоруки, потрібні для безпеченості й господарського розвитку царства. Й тому признає Росії обмежене право усталення західних границь.

В тайні рос. телеграмі уряду загр. спровадо до амбасадора в Парижі, яка говорить міжинішим про французькі анексійні пляни, находяться слова: Крім сего думамо, що мусимо запевнити собі згоду Франції на те, що службіність в спріві альянсійських островів мусить бути по війні знесена.

СТОКГОЛЬМ. (Ткб.) Петроградська „Правда“ доносить, що м. ин. слідуючі міста є в руках більшевиків: Петроград, Москва, Київ, Нижній Новгород, Харків, Одеса, Катеринослав, Самара, Саратов, Казань, Ростов, Володимир, Ревель, Псков, Мінськ, Красноярськ, Тобольськ й Царцин.

ВІДЕНЬ (Ткб.) Вістка про усунене Духовіні наразі не підтверджена.

КОПЕНГАГЕН. (Ткб.) „Ber. Tidende“ доносить в Гапаранді: Після „Нової Жінки“ вжив Троцькій уряддикам міністерствам заграницьких справ, що наколи до 30. с. м. не повернуть до праці, будуть усунені.

Рада народних комісарів приготовлює вже обніте всіх приватних банків державою.

— вимагав, обезпечити си на жити в сповіді —

в VII. воєнною позичкою

тільки в

Відень, 26. падолиста 1917.

Як відомо, дотепер обов'язує закон з 16. марта 1892. В. д. з. ч. 64 про винагороду невинно засуджених. Сей закон відносить ся однак тільки до цивільних осіб, засуджених цивільними карними судами.

Тому годі його приклади до тих карних засудів, що їх під час війни видали військові суди, а які тільки горя викликали серед усого населення, чи воно пішло до війска, чи лишило ся в цивільному стані.

Так ново скликаний парламент уважав за один із перших сбоявків, не лише знести безправні ці. розп. з 25. липня 1914 В. д. з. ч. 156, та з 4. падолиста 1914 В. д. з. ч. 307, якими підчинено цивільне населення в великом числі випадків військовому судівництву, але важадати від держави, щоби винагородила щоку всім тим, що були неслушно засуджені військовими судами, а тим більше тим особам або їх родинам, що від військових органів без суду потерпіли смерть або інші незаслужені карі прослідування та зневаги.

Речники української парламентарної репрезентації візира у перших дінях по скликанню парламенту вказали на сі надужити військових та цивільних властів, та важадали винагороди для всіх тих або їх родин, що незаслужено потерпіли під час війни.

Правничі комісії парламенту взяли се питане під обради, та на її енесене зісні парламент висіве згадані цісарські розпорядки, так що цивільне населене не підлягає тепер — з дуже малими вимілами (§ 14 військової картої процедури і § 9 закону про військові чинності) — військовим судам. Парламент поставив також ждані, щоби на будуче цивільні карні суди мали право шляхом зновлення карного поступовання провірити слушність військових карних засудів проти цивільних осіб. Се останнє ждане стрінуло ся однак з опозицією правителства й палати наїв, та й не могло ще стати законом. Завдяки однак трівкому обстоюванню свого становища через парламент, поборено опір палати наїв, та в сім тижні мас парламент ухвалив остаточно закон про провірювання військових засудів (т. зв. „Überprüfungsgesetz“), який дістане невдовзі цісарську санкцію.

Але в сім не головна річ. Щоби унормувати винагороду за надужити властів під час війни, вибрали правничі комісії парламенту окрему підкомісію, до якої і я маю честь належти. Головою сій комісії є славно-звіній віденський адвокат д-р Оффнер, референтом краївській адвокат д-р Греє.

Завдання сій комісії ідуть далеко. Війна показала, що надужити уряду або війска не можуть хинити ся без винагороди тих, що несправедливо потерпіли. Сі надужитя є ріжкого рода. Передовсім неслушні судові засуди і неслушні інтерновання у судовім слідстві. Крім сего переслідування, інтерновання, конфіновання та масакрі війсьтва без суду.

Комісія приступила до всіх тих питань, та одну частину перенятої задачі вже сповішила. Вона предложила новий проект закону про винагороду невинно засуджених та проект закону про винагороду неслушно інтернованих у судовім слідстві. Крім сего приготовляється основний проект про загальну відповідь держави за шкоди, спричинені державними органами; сей проект уже майже готовий, ходить лише о деякі спірні точки між комісією і правителством.

В сім тижні приходить на денній порядок палати послів проект нового закону про винагороду невинно засуджених. Правничі комісії вже його ухвалили та предкладає палаті послів. А що й правителство на него годить ся, то нема сумніву, що проект прийметь ся, та стане в найближчім часі законом.

Прикладі нового проекту виринула по треба перерібки дотепершого закону з 16. марта 1892 В. д. з. Треба було розвести його на ті засуди, що запали безправно в військових судах проти цивільного населення. Вправді наївом комісії було, щоби за всік несправедливі засуди військових судів належала ся так само винагороди, як при засудах цивільно карних судів.

Державна Рада.

Телеграма ц. к. Кореспонденційного Бюро.

Відень, 27 падолиста 1917.

Міністер фінансів предложив проект закону в справі передачі державних грошей до краєвих фондів за р. 1917/18.

Ген. бесідник Матакевич сказав при розправі над звітом комісії відбудови, що належить підвищити субвенції, відбудувати цегольні та приділити достаточну скількість вугілля. Належить звільнити ремісників, або приділити до робіт рос. бранців. Відтак заявив ся за надзором над вивозом дерева з Галичини й додав, що в огляду на трактат з Німеччиною відступив від первісного внеску про видане заборони вивозу дерева з Галичини. Він зівав правителство, щоби зняло ся більше Галичиною, де наслідком зими, недостачі поживи й вугілля можуть повстati необчисливі школи.

По бесіді ген. бесідн. проти й спровадив Лукашевича принять внесеня й резолюції комісії й поставлені під час розправи пп. Сенакою й Белюманом.

Відтак обговорювано звіт бюджетової комісії в справі співділана комісії контролі державів при фінансових операціях від 1912 р. Справоводець Елленбоген заявив, що та комісія співділана в проступних ділах кабінету Штирка й бюджетова комісія пропонує висказати нагану тим членам комісії, яких вибрала Палата послів.

В підсумці, яка в того виявлялась, забирали голос: міністер фінансів Віммер, пп. Фукс, Модрачек і Зайц, який заявив, що комісія завинила, та що є обов'язком Палати напінати членів комісії довгів як проступників супроти держави.

На тім замкнено засідане. Слідуюче завтра.

Реченець скликання делегацій.

Відень, 28. падолиста 1917.

В понеділок 3. грудня о год. 3. по пол. збереться ся на перше засідане делегація угорська, а о 5. по пол. австрійська, щоби в першій мірі вибрали президію й комісії. Ві второк цісар в Бургу отворить засідане делегації престольною промовою. Мериторичні наради розічне гр. Чернін, який найперше в комісії для загр. справ делегації угорської, відтак австрійської виголосить експозе про заграницьке подобжене. Угорські круги домагаються ся, щоби сесія делегації скінчила ся ще в сім році, а австрійські круги думають, що в так короткім часі буде тяжко поділити усі справи.

Чеські й південнословинські делегати ухвалили на сільнім засіданю заняти одностайні становище.

Винагорода за неслушні засуди.

Відень, 26. падолиста 1917.

Найдешевше Жерело

Безплатні інформації: Львів, Словацького ч. 16. II. пов.

обезпеки на житі враз з суб-
сиріпцю на 7-му війську позичку
в безумовно тільки

Ц. К. Австрійський військовий
фонд відвід і спріт.

але правительство вказало на се, що законодавство, яке відносить ся до військових осіб, є спільне в Угорщину, та доки Угорщина не входить ся на такий самий проект, закон в Австрії не може односторонньо бути ухвалений. Тому комісія вдоволила ся, щоби не здергувати закону про винагороду неслучно засуджених, на разі таких проектів, який обіймає всі під вільні особи, засуджені цивільними і такими військовими судами, що під час війни мали над цивільними особами військовою юрисдикцією. До сих останніх належать злочини, вичислені в ці. розп. з 25 липня 1914 ч. 156 В. д. а. і в 4. падолиста 1914 ч. 307 В. д. з., прям. засудини говінної зради, сбиди маєстуту, обиди членів ці сарської родини, запорушена публичного супоюю, повстання, розрізані і т. д. Рівночесно захажали комісія, щоби австрійське правительство звернуло ся до угорського правительства, щоби спільно уложить проект закону для цілої монархії, який обіймав би обов'язок держави до винагороди й таких засудів, що запали проти військових осіб у військових судах. Переговори ведуться, та коли би не дозволя в найкоротшім ч. і до висліду постановила правничі комісія без огляду на Угорщину ухвалити такий закон, що вінносив-би ся тоді лише до австрійських, а не угорських горожан.

Крім цього змінено в проекті само поступовання, віддаючи справу в руки присяжного судівництва. Дуже важна постанова проєкту по винагороді доходить неслучно засудженим або їх родинам винагороди за засуди військових судів, почавши від початку війни, себто від тієї хвили, коли віддано цивільні особи під військові суди.

Ті цивільні особи, яким удається вже шляхом зновдення карного поступування винакрати, що військові суди неслучно їх засудили, а так само в разі їх смерті їх родини мають внести до трех місяців подане о винагороду до міністерства судівництва. Міністер судівництва має до 3 місяців відповісти. Коли би однак не відповів, або коли би сторона не хотіла відволіти ся еркінгом "І винагородю", може сторона до 3 місяців внести позив о винагороду до апеляційного суду. Тоді рішав в найвищій інстанції найвищий трибунал у Відні.

Подробиці можна буде подати як по оповіщенню самого закону.

Подобний проєкт захищено в комісії про неслучне інтерноване в слідчих врештах; та й він прийде негдовід на даний порядок парламенту.

Врешті готовить ся окрема проєкт закону про винагороду в тих випадках, коли вішано, розстрілювано, переслідовано та інтерновано без суду. Правительство висказало вже згоду на цей закон, який вже сими днями буде предложені правничій комісії.

Д-р Станіслав Дністровський.

НОВИНКИ

Львів, 28. липня 1917.

— Одна з багатьох жертв. До нашої редакції зголосила ся мати четверо неелітних дітей з прошенням помочі від українського громадянства на прожиток і виховання їх дітей сиріт. Чоловіка її, свідомого українського громадянина, наслідком безосновного донесу осаджено — по винакратеню Львова від російської влади — у вязниці в одному західно-австрійському місті. Сідів нещасливий там у сідістві так довго, поки суд не переконався про його повну невинність і поки йому не взвісіджено свободи. Однаке свободи се і повернуто до полишеної без засобів до життя родині — не діджав ся: незвгодини вживного життя знищили здоров'я невинної людини і він помер у вязниці шпиталі саме перед освобожденням. Жінка в дітлах осталається зовсім без помічної! Беть ся в нуждо, щоб тільки не вести дітей через школи (найстарший ходить уже до високої гімназії у Львові, молодші до інших українських шкіл). Звертаємося до наших читачів з прошенням: не відмовити помочі нещасливій родині — один з багатьох жертв на цьому народу в сій війні. Датки приймає адміністрація "Діла" для "одного в багатьох жертв".

— Субвенції при закупі рільничих машин. Ц. К. Намісництво, Краєва Централі для господар-

ської відбудови Галичини, видала дія 2. жовтня с. р. під ч. 16883/II. до всіх ц. к. старост відмінник в справі опініюю подані рільників про призначення субвенції на закупу рільничих знарядів і машин, які отримають до відома пошкодованих війною рільників, бажаючих при помоці фонду Централі відновити мертві інші таємні: Краєва Товариство господарське "Сільський Год сподар" у Львові звернуло ся до ц. к. Намісництва Краєвої Централі для господарської відбудови Галичини з важелем, що деякі старости відмовляють опініюю подані о призначення субвенції при закупні рільничих машин, мотивуючи свою відмову тим, що воєнні шкоди дотичного патента не вістали ще обчислени і сконстатовані. У виду сего подається ся до відома, що в видімок дуже коштовних машин (прим. парові молотілки) при поданнях о дрібні машини впопні вистарчав підтверджене, що патент потеряв в наслідок воєнних подій (а се в правила є поточні) і заслугує на призначення пільг, а зовсім не є вимагане урядове стверджене цифрової висоти воєнні шкоди.

— Здергансі військових реквізіцій? "Онова Нагоду" докоснеть, що міністер для виживлення ген. Гефтер зарядив, щоби на інтервенцію ц. к. уряду до виживлення здерговано всіх військові реквізіції, доконувани на основі ваксна про воєнні чинності. Подіране матеріалів, які підлягають реквізіції, маєть ся переводити на основі закону з 29. мая 1917 ч. 243 В. з. д. При по-длі контингенту буде в як найширшій мірі уагляднений ліхій вислід зборів в західній Галичині. Є також намірене, щоби при обчислению галицького контингенту угляднити в як найширшій мірі олости, признані міністерством війни в первіснім військовім контингенті.

— Дигакія ц. к. гімназії з українською мовою викладовою в Станиславові просить сконститувасти, що нотатка під наголовком: "Дирекція української гімназії в Станиславові" одержала таке письмо*, поміщене в "Ділі" ч. 276 дія 23 падолиста 1917, — не дісталася ся до Редакції "Діла" іні в Дирекції, ані від нікого із вбору учительського укр. гімназії в Станиславові.

— Офіцери і мужі 26. п. стрільців зложили на руки о. курата М. Притуляка і поручи. Алексієнчу на фонд ім. митропол. Шептицького для укр. сиріт (акт. кн. тов. "Дністер" ч. 10.300) квоту 1350 К.

— Члени читальні "Пресвіти" в Володимиріях (посіт Жидачів) урізали дія 18. падолиста 1917 у власнім Народнім Домі представлене театральне "Українське Щастя" дра Івана Франка, а чистий дохід в квоті 85 К розділили: 50 К на Укр. Педагогічне Товариство у Львові, 20 К на цілі УСС., 15 К на школу кн. Льва у Львові.

— За вбиті живіні. Дивізійний суд у Відні проголосив присуд в процесі за вбиті драгона Моріса. Підп. в резерві Цердка засуджено за проступок проти безпеченості життя на 6 неділ гарнізонного арешту, а увільнено від обжалування за злочин убийства й переступлення службої власті через знищане над драгоном Морісом. Пор. Рекцігела засуджено за неприміне до службовників присудів на 6 діб домашнього арешту, а увільнено від інших точок обжалювання.

— Де наших певітчих діячів. Чи ви вже постарали ся, щоби кождий Українець у вашім по-віті, коли підписує сму воєнну позичку, робив се тільки в формі обезпечення в воєнній позичці через "Карпатію"? Чи написали до "Карпатії" по друку? Чи порозуміли ся з священиками, учителями і свідомими селянами що до переведення сеї акції в кождім селі? Коли ні, то іші гріш, відданий на воєнну позичку, втратить український національний характер, а на посредництві в збирані воєнну позичку зароблять чужі інституції й люди. Отже пригадуємо, що підписувати воєнну позичку повинні Українці тільки в формі обезпечення в воєнній позичці через одиноке українське товариство обезпечені на житі "Карпатію" у Львові (ул. Руська ч. 18). Беріть ся до діл, щоб не було за півночі!

— Сила держави і свідомість її воєнної сили — оба сі чинники інші проречисто промовлюють до всіх горожан, щоби кожді надзвичайної своєї майна, кождій зайвий гріш зложили на річ 7 ої воєнної позички. Умови й і способи найкориснішого підписування є в ц. к. австр. фонду

відвід і сиріт у Львові Словацького 16. Гляди на оголошені IV ої сторони.

394 В 2-10

Нові книжки і видання.

Др Іван Куроєць: "Причини великої світової війни та її наслідки в державнім і народнім господарстві". Чистий дохід призначений на відбудову українських товариств у Калуші. — У Львові 1917. Накладом автора. Ціна 50 с.

ЗВІДОМЛЕНЕ Ц. К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з 27. падолиста.

ВІНА З ІТАЛІЄЮ.

Вчера положене не змінило ся.

В боротьбах під Чісмон, які виповнили послідніх 10 дін, війска з альпійських країв під проводом ген. Альфреда Краєса боролися знов у найбільшою відагою й витривалістю.

На східній й макед. фронти. Нічого нового.

ЗВІДОМЛЕНЕ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ

з 27. падолиста.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

На сході Й на італійськім фронти нічого особливого.

На полях боротьби під Cambrai зломано сильні наступи Англійців між Eperion й Vestaine.

ОПОВІДКИ.

Четвер, 29. падолиста 1917.

Інші: греко-кат.: Матея ап І ср. — римо-кат.: Сатурий.

За автора: греко-кат.: Григорій сп. Н. — римо-кат.: Андрій ап.

Не забувайте за датки для одної з багатьох жертв! Присилки приймає адміністрація "Діла".

Товариство взаємного кредиту "Дністер", реєстроване стоварищене в обмеженою порукою у Львові, подає до відома всіх П. Т. вкладчиків, що з днем 1. січня 1918 знижує відсоткову стопу вкладок на 3% в тим, що так як дотепер цілій рентовий податок мімо установленої ці. розп. з дн. 28. серпня 1916 В. з. д. 280 підвішки, буде оплачувати в власних фондах.

Ширші сходини членів "Союзу Українок" в цілі обговорення програми Вечеру св. Миколая відбудуться в суботу 1. грудня о год. 5. вечір в льохах при вул. Костюшка 1в. Просить ся всіх очіх до праці прибути.

Вл. Пані Мазя з Керелінів Ростковичева зволить подати свою адресу "Союзові Українок" у Львові (ул. Блязарська).

Революція в Росії

I польські претенсії до українських земель, виявлені в теперішній війні,

надають особливої актуальності праці Д-ра Мих. Лозинського:

"Польський і руський революційний рух у Україні"

(стор. VIII+200. Ціна 3 кор.).

яка містить історичний огляд відношень польських і російських революційних партій до сприяння самостійності українського народу.

Того ж автора "ЛЮДИ", біографічно літературні нариси (Драгоманів, Франко, Павлик, Сембраторський, Берізон, Реклі, Крапоткін, Толстой, Тургенев, Гарібальді) з портретами.

(стор. 132. Ціна 1 кор. 50 сот.)

Книгарня Наукового Товариства ПОРУЧАВ: Ім. Шевченка у Львові, Ринок 10.

БОЖДИЙ а саме: офіцер, жовнір, священик, урядник, кулець, ремісник і дімний заробник повинен забезпечити свою і своєї родини будучість.

Повинен **обезпечити** ся на житті, а зараз підписати VII. воєнну позичку; її обезпечена **перевід**
діться на основі умови з Товариством житлових обезпечень „Австрійський Фонд“ у Відні тільки в

Ц. К. австрійськім війсковім фонді для вдів і сиріт.

Обезпечено сейчас важне по вложеню
першої премії.

Без лікарських оглядін
від 500 — 5000 К.

Новина! Обезпечено діти. Новина!

Обезпечене

в державних бонах на літ 9 платне по девяти літах готівкою річно 90 Кор.

в амортизаційній позичці коштує річно:

на літ	10	12	15	16	18	20
корон	77	63	48	45·50	39·50	35

Жадайте проспектів і внесків **по повітах у муніципах довіри.**

Бесплатні інформації: **Львів, Словашького 16.**

301 21-45

НАДІСЛАНЕ.

Красний адвокат

Д-р ЕВГЕНІЙ ГВОЗДЕЦЬКИЙ
веде канцелярію у Львові
при вулиці Новацькій ч. 8. 50-2

ОГОЛОШЕНЯ.

Женщини в середній віці, можливо вдови по священику, до ведення малого господарства пошукає о. Евгеній Шухевич в Підберізіях почта Винники коло Львова. 465 3-10

ДОКТОР ПРАВ з п'ятіролітньою практикою пошукає посади консультента у Львові, або на провінції — Ласкаво вголосує просліджені від: „Доктор прав“ до Адміністрації „Діла“. 467 2 3

ПОЗІР! Хто хоче без учителя наукти ся по німецькі, наїзможніше собі сейчас українсько-німецький

САМОУЧОК

укладу О. СОЛТИСА (4-те побільшше видання) в словарікі. Ціна К 2—, в початковому оплатою К 250.— Висилка хоже за готівку. Відмовлені і гроші прошу прислати за адресу: А. ОКІНІШ, Львів, вул. Кайданівська ч. 4. Уага, Сей сам учитель уложені після відроблення то же способу научані! Важке для учителів у діяльності початків німецької мови, як також учення і приготовлюючи ся до устяків іспитів. 471A 13-25

Вже вийшах з друку книжка п. в.

ВІЙСКОВІ ПРИЧИННИКИ

і засмотрені родин осіб військових.
Практичний порядник, засмотрений 33, взорами прошень, представень, вежадель і відкликом написав

ВОЛОДИМИР ЦЕЛЕВІЧ

Шіна одного призначника 2 К, як інчайкою не сизкою о 20 сот. більше, а порученою перевідкою о 65 сот. більше.

Книжка на час. Просимо спішити ся з замовленнями, притильюючи рівночасно гроши на адресу:

Красне Товариство господарське „Сільський Господар“.

ЛІВІВ, вул. Зорянська 20. VII 2-3

Дуже корисні услуги!

Около 70% звичайних премій!

Обезпечене у Военній Позичці

се найдешевший спосіб підписання.

Хто підписує воєнку через обезпечене, повинен зробити се тільки в

„КАРПАТИЙ“

В справі сего обезпечене палежить звертати ся до Дирекції

„Карпатій“ у Львові, вул. Руська ч. 18. I. п.

-Переробляє капелюхи-

М. ТОПОЛЬНИЦЬКА

Львів, вул. Коперника ч. 1.
214 (над алтикою Міколаша). 16-20

Замовлення з правільної приймає і скоро виконує!

РУСЬКА ЩАДНИЦЯ

в ПЕРЕМІШЛІ,

вулиця Косцюшко ч. 3.

Приніжак і візувачка щадничі вкладки щоденник в годинах урядових. Вкладки опірочентові за 31%, починаючи від 10 срібл. відповідно від слідуючого дня по дні візування та до посадів дні перед цими підображені.

ВКЛАДКИ в „Руській Щадниці“ можна сідашати особисто в якості товариства, постовими перевезками, громадськими листами, чеками поштової Щадниці, які Дирекція Щадниці за жадання безплатно достарчує, і в філіях банку австро-угорського на рахунку „Руської Щадниці“.

Уділне позичок: а) гіпотечних платних півріччя, квартальними ратахах на протягі літ 10—45 числа набору позичкового; б) на льомбард ефектів, як на експорт. Справа позичок погоджується можливо скоро.

Посередникануть у вкладнуванні позичок в Гал. Воянік Заддані кредитової Крахоз.

Важких інформацій і друків удається канцелярії „Руської Щадниці“ вул. Косцюшко. Народна Дія, 1. пом. щадничкою безкоштовно в годинах урядових від 9—1 год. крохи від 100—150 крахозів сант.

Після § 14 устава „Руської Щадниці“, відтвердженого через ц. і. міністерство австрійських справ, вкладки в товаристві „Руська Щадница“ в Переਮішилі надають ся до льомбарду підприємців, фінансівих і т. п. капіталів, які отже „Руська Щадница“ підпорядкує обезпеку.

III. 90-?

„ДНІСТЕР“

Товариство взаємних обезпечень
Львів, вул. Руська ч. 20 (власний дім)

Телефон ч. 788. — Кonto Post. Індіані ч. 25261.

Жарове кonto в Австро-Угорській Банку

правильне до обезпечення від огню будинки, хати і господарські, движимості, меблі, одягу і білизну, вбіжів скотів і кіньї, худобу і т. п.

Кождай Українець піднімється складою, щоб обезпечити себе наслідком від поганої страти, бо до статок одиниці, то добробут цілого народу.

КОЖДИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН АСЕКУРУВАТИ СЯ ТІЛЬКИ В ТОВАРИСТВІ ВЗАЄМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕР“.

Нехай жадного іншого українського Товариства асекураційного від огню, тільки один

„ДНІСТЕР“.

„Дністер“ рахує наїдешевіші оплати за обезпечення селянських будинків.

„Дністер“ звертає конкордійний чистий яск своїх членів.

„Дністер“ офіційно та відкладча шкоди по єгії скоро і спокіє, а і членів цілковової комісії напротяг все двох господарів.

„Дністер“ дає підсіки українським школам і бурсам, де виховують ся селянські діти.

Люди всекуровані в „Дністру“ можуть дістати починку у всіх великих банках і в Товаристві взаємного кредиту „Дністру“.

Власні фонди „Дністру“ вносять в міць 1915 року 8 613 829 крахозів.

В „Дністру“ немає обезпечити від прадення в залоні діяльністю всіхого рода, а Товариство кредитові готівку, які після і векселі за дешевою оплатою премій.

Адреса: „Дністер“: Товариство взаємних обезпечень „Дністер“ у Львові, вул. Руська ч. 20.

Адреса для телеграфу: „Дністер“ — Львів — Капіталів Товариства отворені з дні від 1-2 поред крах.